

ככוכב אמן. אחר כך יוצא לצד הדרום כוכב אחר, וזה נוצץ עם ארבעה כוכבים שרצים והולכים ומושיטים את אורם לארבעת צדדי העולם, וזה נקרא כוכב שנוצץ משני צדדים, דרום ומזרח.

ונאורים אלה ורבוה רבבות כוכבים שנוטלים זהר וניצוצות מתוך ניצוצות שמאיר מהשמש. שמש של המשקוף (משקוף של השמש) כשמאיר במסעו, נאורים ממנו כל אותם הכוכבים שמאירים ונוצצים כל אותם כוכב אמן. אף על גב שנסתר אחר כך, יוצא וזהר עליו ממנה אחד ששמו יגוריא"ל.

וכשבוכב אמן הזה יוצא ונוצץ ולא נסתר, אזי אותו הממנה מוריד שלום לאותו הצד. וכאשר הניצוץ הקשה עושה מדידה למעלה ולמטה, והכל מסתמך ומאיר ושופע התעוררות של הרקיע העליון כנגד המזרח, והוא מתעורר כנגד המערב, וסימנו - (ישעיה מא) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו, אז כל אותם הממנים שעומדים על הכוכבים, כלם יובילו האור של הפנים מתוך השמש, כשנוסע השמש למשקוף אחד שהוא משקוף של בילגא, אז אותו הכוכב שנוצץ מאיר מתוך פחו של ממנה אחד שנוסע כשהשמש נוסע.

ויהי לי שור וחמור - מצד של תפלין של ראש. צאן ועבד ושפחה - מהצד של תפלין של יד. והיה פעם שתול על פלגי מים, והרי פרשוה פי האדם עץ השדה, שצריכים לשלשה גלגולים אליו, כמו שבארורה ישלש אדם שנותיו וגו'. ופרשוה בעלי המשנה, בשפת אין עולין באילן, ואין משתמשים באילן.

נהורא דילהון לארבע סטרין דעלמא, והאי אקרי כוכבא דנציץ מתרי סטרי דרום ומזרח. ומתנהרי אלה ורבוה רבון כוכביא דנטלי זיהרא ונציצו מגו נציצו דנהיר מן שמשא. שמשא דמשקופא (נ"א משקופא דשמשא) כד נהיר במטלנוי נהרין מנה פל אנון כוכביא דנהרין ונציצין כל אנון כוכבא אומנא. אף על גב דסתים לבתר נפיק וזהיר עליה חד ממנא ויגוריא"ל שמה.

וכר האי כוכבא אומנא נפיק ונציץ ולא אסתים, כדין ההוא ממנא נחית (נ"א נפיק) שלמא לההוא סטרא. וכד בוצינא דקרדינותא עביד משחתא לעלא ותתא, וכלא אסתמיה וננהיר ונגיד אתערוותא דרקיעא עלאה לקבלה דמזרח, ואיהו אתער לקבלה דמערב, וסימנו (ישעיה מא ב) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו. כדין כל אנון ממנן דקימין על כוכביא, פלהו יובילון נהירו דאנפין מגו שמשא, כד נטיל שמשא למשקופא חדא דקאי משקופא דבילגא. כדין ההוא כוכבא דנציץ נהיר מגו חילא דחד ממנא דנטיל כד נטיל שמשא. (ד)

קכז ע"א) (עכ"מ ובאן תחלת ענין ונראה שצריך להתחיל).

ויהי לי שור וחמור (בראשית לב ו) מסטרא דתפלין דרישא. צאן ועבד ושפחה מסטרא דתפלין דיד והיה פעם שתול על פלגי מים, (תהלים א ג) והא אוקמוה (דברים כ יט) פי האדם עץ השדה. דצריכין לשלש גלגולין לגבה, כמא דאוקמוה ישלש אדם שנותיו וגו'. ואוקמוה מארי מתניתין בשפת אין עולין באילן, ואין רוכבין (נ"א סוכבין) באילן, ואין משתמשים באילן.

גלגולים אליו, כמו שבארורה ישלש אדם שנותיו וגו'. ופרשוה בעלי המשנה, בשפת אין עולין באילן, ואין משתמשים באילן.